

Dumnezeu există! Punem pariu?

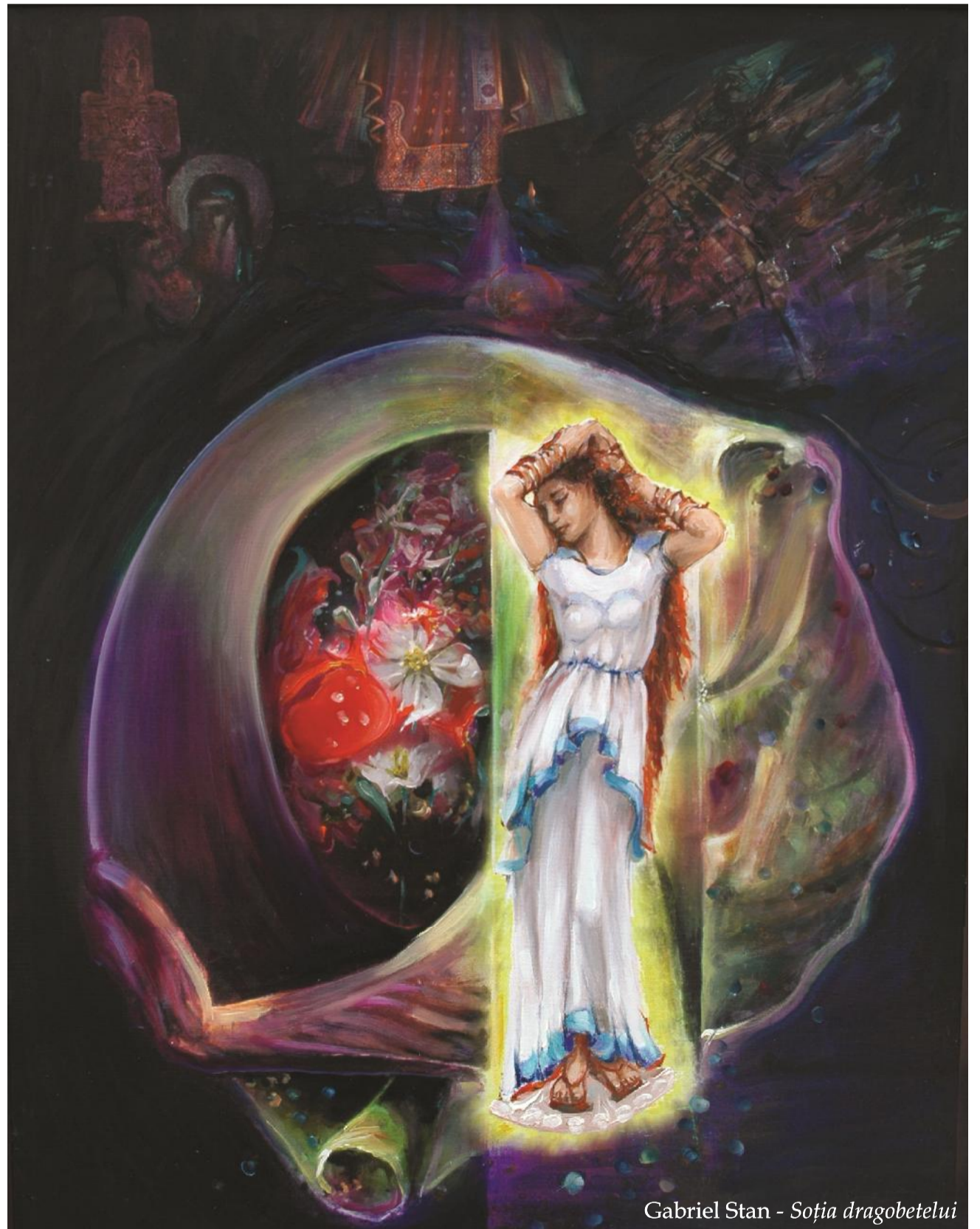
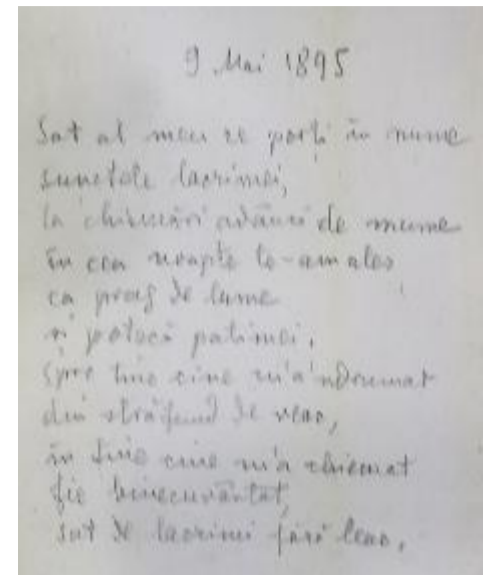
Virgil Borcan

Nu din vreun capriț erudit l-am parafrazat pe Pascal, nici din cine știe ce evlavie greșit înțeleasă și prost aplicată, ci fiindcă am senzația, nedeplin definită, că pariul pascalian subîntinde, inconștient, opusul lui Lucian Blaga. Și spun *opus* fără nuanțe, fără discriminări de gen sau de stil. În alți termeni, ader fără rezerve la opinia lui Constantin Noica: "Tridentul lui Blaga, prin care el a încercat să asalteze cerul: filozofie, poezie și teatru" constituie tentativa demiurgică, *id est* tragică de a realiza imposibilul.

În ultimii săi ani, Blaga era trist. În primii, era oricum sobru. Cred, fără s-o pot argumenta, că **știa**. Poate citise prin niște memorii ultimele cuvinte ale, totuși, ateului Victor Hugo: "Moartea e o virgulă, nu un punct". Poate gândea (*Les grands esprits se rencontrent...*) aidoma lui Wittgenstein: "Despre ceea ce nu se poate vorbi este mai bine să se tacă".

Așa putem înțelege fascinația – precoce, în câmpul filozofiei românești – pentru psihanaliză, pentru arhetipuri, pentru abis. Așa se explică de ce desena un punct cu creta în mijlocul tablei din sala de curs, tăindule răsuflarea studenților săi în următoarele două ore. Așa, cred, a înțeles *Trilogia culturii* și a ocrotit, cu delicatețe de mamă, "corola de minuni a lumii".

A fost un om deștept, Blaga. A fost, sînt convins, și un om credincios.

Gabriel Stan - Soția dragobetelui

Pagina 4 (Poarta Ecaterina):

Laurian Stăncescu,
Sublima sfărâmare

Traseul de lectură:

